

Op het einde van december 1913 zond een Brussels blad "La Chronique" een speciale korrespondent naar Brugge, die een reeks sensationele bijdragen publiceerde, alsof de moord een liefdedrama zou geweest zijn. Nog in maart 1914 werd het gerechtelijk onderzoek voortgezet, dat nooit licht bracht in de zaak. Het enige dat nog aan deze moord herinnert is het kapelletje opgericht door Mevrouw de Boesinghe op de plaats waar haar echtgenoot beschoten was. Boven de deur aldaar staat eenvoudig gebeiteld: "I. de Thibault de Boesinghe, 27. 11. 1913".

Enkele maanden later, tengevolge van de moord gepleegd op 29 juni 1914 door Servische studenten op de troonopvolger van Oostenrijk-Hongarije en zijn vrouw, brak de oorlog uit. Geheel Europa mobiliseerde. België deed het op 1 aug. Op 2 aug. werd de oorlog verklaard door Duitsland aan Frankrijk en op de avond van de 3 aug. werd het derde regiment Lansiers per spoor uit Brugge overgebracht naar de omgeving van Tienen.

De manschappen en de paarden werden opgeladen in het goederenstation, waar een pompier de toegang moest ontzeggen aan de burgers. Vrouwen en familieleden van de officieren en de onderofficieren waren aldaar niet aanwezig, omdat bij hun huwelijk deze vrouwen een verklaring moesten ondertekenen, dat ze hun man niet zouden volgen in de kantonnementen van het leger. Als toeschouwer was ik aldaar aanwezig. Slechts één officier van de Lansiers kwam buiten het goederenstation om, niettegenstaande de beleefde opmerking van de pompier, een dame in rouwklodij binnen te leiden. Het waren luitenant Halleux en Mevrouw weduwe de Boesinghe; op het einde van het jaar zouden ze in het huwelijk treden. Daar namen ze helaas voor altijd afscheid van elkaar.

De 4 aug. vielen de Duitse troepen België binnen. Het derde regiment lansiers bezette op de beide zijden van de steenweg Brussel-Luik, in Orsmaal-Gussenhoven (een gemeente tussen Tienen en St.-Truiden) een stelling van 7 km. langs de Kleine Gete. Daar werd het op 10 aug. aangevallen door Duitse huzaren en uhlanen. Het vierde eskadron van de lansiers bezette een grote hofstede op de weg naar Helen-Bos. Bij de lansiers, die te voet streeden, vielen enkele gesneuvelden, waaronder ook officieren. Om niet ingesloten te worden door de overmachtige vijand, moesten de lansiers zich terugtrekken naar Oplinter, achter de Grote Gete.

Luitenant Alexandre Halleux werd door een kogel in het hoofd getroffen voor de ingangspoort van de hofstede en overleed op 13 augustus 1914 in het militair hospitaal in Brussel, zonder tot het bewustzijn te zijn tergekeerd. Hij werd op 14 aug. begraven op het kerkhof van Strombeek-Bever, Brussel II.

Nu draagt de grote hofstede te Orsmaal-Gussenhoven de naam "Hoeve Luitenant Halleux" en aan de ingangspoort herinnert een gedenkplaat aan de aldaar op 10 augustus 1914 met en onder bevel van Luitenant Halleux gesneuvelde Lansiers.

Jos. De Smet.

mmmmmmmmmmmmmmmm

4. Vergadering te Knokke - 25 januari 1970.

Nummers 1 en 2 van deze jaargang zaten zo proppensvol dat er geen plaats meer overbleef voor verslagen - misschien vonden wij het ook een beetje gemakkelijker zó! - Toch willen wij de traditie getrouw blijven en proberen om in ons tijdschrift ook een beeld te laten naar voor treden van de bijzonderste aktivi-

teiten van onze Kring.

Het werkjaar 1970 werd ingezet met een voordracht met lichtbeelden over: "Folkloristische Stoeten en Processies in West-Vlaanderen". Wij hadden al meer de heer Ingenieur Verlonje aan het woord gehoord en we weten nu al heel goed wat een aangenaam causeur hij is. Waar we deze keer vooral verbluft over stonden en waar we dan ook ten zeerste van genoten hebben, waren zijn prachtige kleurendia's. Zijn detailopnamen van de Boetprocessie van Veurne en van de Gouden Boomstoet te Brugge, deden ons smekken. Natuurlijk was er veel volk!

mmmmmmmmmmmmmmmmmmmm

5. Voordracht te Heist - 22 februari 1970.

In de bovenzaal van "Ravelingen" waren een 60 tal Leden komen luisteren naar Dr. Jos. De Smet. Als grote steun van St-Guthago, houdt onze Vriend Ere-conseruator van het Rijksarchief er aan om elke winter alleszins een voordracht te houden voor onze mensen. Dit keer ging het over: "Het dagelijks leven op de buiten in de 18e en de 19e eeuw". Hoe het inde smaak viel wordt best geïllustreerd door het feit dat er gedurende de pauze en ook na de spreekbeurt druk werd nagepraat over allerlei naar voor gebrachte aspecten van dat dagelijks leven. Herinnert U zich b.v. de manier waarop de arme kortwoners samen één oven hadden waarin ze beurtelings hun brood bakten?

mmmmmmmmmmmmmmmmmmmm

6. Voordracht te Westkapelle - maart 1970.

Wij hadden eigenlijk meer volk verwacht en daarom de grotere zaal te Westkapelle klaar gezet. Maar het weder was vuil en koud... en er waren ook allernande andere bijeenkomsten die dag ... en belangrijke voetbalmatchen!

Dr. Frans De Brabandere kwam ons onderhouden over de betekenis van Familienamen. De 50 aanwezigen hebben zeer aandachtig geluisterd en sommigen hebben over hun eigen familienaam of die van anderen een heleboel bijgeleerd.

mmmmmmmmmmmmmmmmmmmm

7. De Heropening van ons Poldermuseum en het Inrijden van de Polderroute - 2 mei 1970.

Deze 2 mei 1970 werd een heel bijzondere hoogdag voor de Heemkundige Kring St-Guthago! Dit was te danken aan veel voorbereidend werk waarin de Gemeente Heist met aan het hoofd de Sekretaris Huib Gobert, de ondernemende Werker Eric Perez en de stille Organizator Raert het reuëndendeel hebben gehad.

De dag- en weekbladen hebben zowel voor als na 2 mei veel artikels gepubliceerd waarin het doel en de uitstippeling van de Polderroute werden uiteengezet. Wij moeten alleen maar een kort verslag uitbrengen over het verloop van deze feestdag.

De dag begon te 10 u. met een akademisch zitting in de raadzaal van het stadhuis van Heist, waarop gehandeld werd over het doel van een "Natuurpark" in het algemeen en het reeds verwezenlijkte "Schelde Natuurpark". De heer Mich. Zwaenepoel zette het projekt uiteen van het Natuurpark "Het Zwin". De grote

helpt van de vele aanwezigen waren Leden van Sint-Guthago.

Om 12.00 u. werd in de Schuur van het Boerenhof een lekkere maaltijd aangeboden door de reeds beroemd geworden "Visbakkers van Heist". Gul, overvloedig en gezellig!!!

Dan volgde de officiële ontvangst op het stadhuis. Na de erewijn - hoe verdrongen zich de talrijke genooienden! - een korte inleidende vergadering voorgezeten door de heer J.B. de Choldere, burgemeester van Heist, de heer E. Mattelaer, Burgemeester van Knokke en Graaf Leon Lippens ("voor de POLDERS wil ik toch geen belet geven!"), een korte vergadering waarop Johan Ballegeer, conservator van het Poldermuseum, en Dr. Jos Rau, sekretaris van St-Guthago, heel bondig de 2 volgende activiteiten inleidden.

De eerste van die activiteiten was de plechtige heroponing van het Museum, dat van uit Lissewege werd overgebracht naar de Pannestraat te Heist. Het werd een overrompeling. Niemand had zoveel volk kunnen verwachten. De heer Eric Perez en zijn medewerkers hebben hier in korte tijd een klein mirakel verwezenlijkt. Maar om alle goed te zien zullen we moeten terugkeren!

Het tweede punt van het programma voor de namiddag was het inrijden van de Riante Polderoute. Drie-en-veertig auto's en twee groepen fietsers legden de 45 km af. De deelnemers lieten hun kaarten aan de onthaalposten (Knokke-Vogelreservaat, Oostkerke-Kerk, Damme-Stadhuis, Lissewege-Ter Doest) afstempelen en kwamen tegen 7 uur weer bijeen in het Boerenhof, waar zij als aandenken een kustvolle reproductie moekregen van een schilderij van de Schuur door kunstschilder Leo Vande Kerckhove.

Was dat een driedubbel sukses! een prachtige dag, ook voor het Westvlaams Verbond voor Heemkunde, waarover vooral ons medelid, de heer Rudolf Six, de ijverige wroeter, bijzonder fier mag mag zijn!

J. Rau.

~~~~~

8. Een Brokje Volkspoëzie Langs de Polderoute.

Waar kunnen wij nog beter zijn?
zo zongen Zichems Heren.
Maar ook voor ons telt dit refrein,
Of moeten we 't nog leren?

te Knokke

Streke van geluk en vree
met al die mooie villa's
zijn strand en rusteloze zee
en af en toe wat "Dolle Mina's"

te Westkapelle

Landlijk dorp nabij de grens
waar nog vurig wordt gebeden
tot genezing van de mens
die er komt met stramme leden

te Hoeko

't Onbekende polderrijk
och hoe schoon staan er de bomen
langs de oude Krinkeldijk
plekjes om er bij te dromen.

te Oostkerke

Met zijn reuze poldertoren
kleine huisjes rond de kerk
en het land vol rijpend koren
vreugde in het daaglijks werk.

te Lapscheure

't Dorp van Pastoor Holderwijs
ruisend riet in oude krekken
wie nooit en vond dit paradijs
heeft goed en wel zijn kans verkeken.